

mož fastojasch; ga žascho won něto šam pschi še: zo der-
 bim ja žhnišch? A tak wotzuschejo tež ta spiza wědobnosć
 tego grěšnika žesto nenažejuzh, až won do še žo, a na
 to spomina, zož won žhnił jo; a dočulaž won namakajo,
 až won te Bože kasni pschestupil a Bože šchtrosy šašlužyl
 jo, ga hordujo jomu teschno a stypno, a won tež pschascha:
 zo derbim ja něto žhnišch? Tak možo ta wědobnosć šbu-
 žona hordowasch psches to Bože słowo. Gaž ten žloweł
 to šame pschawe šlyfchy abo lasujo, a we nom namakajo,
 až Bog jogo Kněs jo, won pał Božy šlužabnił a taki
 žloweł, kenz tu wolu šwojogo Kněsa nějo žhnił, a togodla
 jogo šchtrosu šašlužyl jo, ga dybjo jomu ta hutschoba. Ta
 spiza wědobnosć možo tež šbužona hordowasch psches tu
 Božu dobrotnosć. Pscheto, gaž ten grěšnik hopytajo a
 wizi, kał pschijasny ten Kněs jo, ga pschizo won žesto
 psches to k husnaschu šwojeje něžekownosći a šwojich grě-
 chow (Rom. 2, 4). Ta spiza wědobnosć wotzuschejo teke,
 gaž Bog tego grěšnika domapyta, gaž ten grěšnik nasgo-
 nišch a žusch dej, kał žalosć a tužyzu to pschiňašo, tego
 Kněsa šwojogo Boga spusćezišch a jogo še něbojasch (Ser.
 2, 19). Tak wotzusche tym Josepowym bratscham ta
 wědobnosć, kotaraž do tych měst běšcho spala; pscheto ako
 woni šwojogo bratscha Simeona we Egypťskej wosta-
 wišch a Benamina teke tam pschiwjasć dejachu, ga žachu
 woni mjasch šobu: to šmy my na naschom bratschu (Jo-
 sepu) šawinowali, až my wizechmy tu teschnosć jogo dusche,
 ako won naš pschošascho; a my něšchěchmy jogo hušly-
 šchasch; togodla pschizo něto taka tužyzu na naš.

Kał pał še hopykažo ta šbužona wědobnosć pschi tom grěšniku?